

N:o 36.

Af Herr **P. G. Petersson**: *Med förslag till förändrade grunder för bevillningens utgörande.*

Af all inom riket varande beskattning måste medgifvas, att den personliga är den mest obilliga och förhatliga och bör så fort ske kan upphöra. Jag vill dermed icke påstå att fullt arbetsföra, men mindre bemedlade personer skulle undgå all skatt till stat och kommun, utan tvärtom anser såväl man som qvinna vara skyldige att efter tillgång å ena och förmåga å andra sidan offra sin skärf på fäderneslandets altare, till ersättning för det skydd och den rätt de ega att i landet förvärfva sitt uppehälle; men i stället för den nu utgående, äfvensom den af skattekomitén föreslagna personliga utskylden bör den utgå efter inkomst, och får jag för såväl arbete som annan inkomst föreslå bevillningens utgående efter följande beräkning:

För inkomst af 1,000 kronor erlägges full bevillning.

För inkomst af 900 kronor nedsättes bevillningen med 10 procent.

För inkomst af 800 kronor nedsättes bevillningen med 20 procent.

Och så vidare 10 procents nedsättning i bevillningen för hvarje understigande 100 kronors inkomst.

Egande taxeringskomitéerna att efter sig företeende omständigheter helt och hållet eller till någon del befria personer från bevillning, hvilkas inkomst varierar mellan 100 och 600 kronor.

För inkomst af 2,000 kronor förhöjes bevillningen med $\frac{1}{2}$ procent.

För inkomst af 3,000 kronor förhöjes bevillningen med 1 procent.

För inkomst af 4,000 kronor förhöjes bevillningen med $1\frac{1}{2}$ procent.

Och så vidare en half procents förhöjning i bevillningen för hvarje öfverskjutande 1,000 kronors inkomst.

Hustru taxeras icke enskildt, såvida hon icke drifver särskildt yrke, har eget kapital eller annan egendom, som af henne ensam besittes, eller är från mannen skild.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1883.

P. G. Petersson.

Härmed förenar sig *Erik Olsson* från Örebro län.

N:o 37.

Af Herr **Aug. Peterson**: *Angående anslag till inrättande af ett folkskolelärarynnesseminarium i Skåne samt beredande af stipendier åt seminarieelever.*

Den lifliga utveckling som folkskoleväsendet under det senaste decenniet tagit inom vårt land är visserligen glädjande, emedan det är ett uttryck af folkets sträfvan efter kunskaper och vetande. Denna utveckling har af Riksdag och regering blifvit välvilligt understödd på så sätt, att betydliga anslag af statens medel utgått dels till upprättande af seminarieanstalter för folkskolelärares och lärarinnors utbildning och dels till lönebidrag åt folkskolelärarne.

Under den fortgående utvecklingen, hvarunder dels vid nya skolor och dels vid äldre sådana platser för skollärare blifvit lediga, har det ofta inträffat, att vid ansökningstidens slut ingen sökande sig anmält, hvadan ny ansökningstid måst kungöras, då man ändtligen fått en eller annan manlig sökande till den lediga platsen; men huru gerna man önskat, att någon lärarinna skulle anmält sig som sökande, har detta hitintills på landet ytterst sällan inträffat. För denna brist på qvinliga sökande till de ledigförklarade folkskolorna har landtbefolkningen föreställt sig, endera att, så